

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΚΑΙ Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κατερίνα Δροσιά, Μ.Θ

Η Μαρία η Μαγδαληνή είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πρόσωπα της Καινής Διαθήκης που λόγω της δυναμικής προσωπικότητάς της και της έντονης παρουσίας της στην πρωτοχριστιανική κοινότητα έφερε σε αμηχανία την ανδροκρατούμενη κοινωνία που προκειμένου να δικαιολογήσει το εκρηκτικό του χαρακτήρα της οδηγήθηκε σε πλανεμένες ερμηνείες, σκόπιμες ή μη, για το πρόσωπό της, ταυτίζοντάς την με άλλα πρόσωπα της Καινής Διαθήκης.

Από τις διηγήσεις των ευαγγελίων διαφαίνεται η επιβλητική παρουσία της καθώς έχει πρωταγωνιστικό ρόλο ανάμεσα στις γυναίκες που περιβάλλουν τον Ιησού και τον ακολουθεί στις περιόδεις του. Αψηφά ακόμη και την κατακραυγή του κόσμου όντας δίπλα στον ατιμασμένο και καταδικασμένο σε σταυρικό θάνατο Ιησού την ώρα του πάθους, όταν οι μαθητές του έχουν σκορπίσει και κρυφτεί. Και τέλος, είναι αυτή που έχει την απίστευτη τιμή να δει πρώτη τον αναστημένο Χριστό.

Αναμφίβολα η θέση της γυναίκας στο βιβλικό περιβάλλον εντάσσεται πλήρως στους ισχύοντες κοινωνικοπολιτιστικούς κανόνες και τα δεδομένα της εποχής. Αν αναφερθούμε για παράδειγμα στα ιστορικά βιβλία της Καινής Διαθήκης, που η τελική συγγραφή τους τοποθετείται στο δεύτερο μισό του 1^{ου} αιώνα μ.Χ., θα διαπιστώσουμε ότι τόσο τα τέσσερα ευαγγέλια, όσο και οι Πράξεις των Αποστόλων περιέχουν πολλά «λόγια» και διηγήσεις όπου οι γυναίκες όχι μόνο εμπλέκονται στη ροή των γεγονότων αλλά παίζουν και καθοριστικά πρωταγωνιστικό ρόλο.

Χαρακτηριστικότερο δείγμα του νέου τρόπου αξιολογήσεως και κατανοήσεως του γυναικείου φύλου εκ μέρους του Χριστού είναι το ζήτημα της μαθητείας των γυναικών κοντά του. Βεβαίως ο στενός κύκλος των δώδεκα μαθητών αποτελείτο αποκλειστικά από άντρες, κάτι το οποίο ήταν φυσικό και αυτονόητο για τα ιουδαϊκά δεδομένα. Όμως ο Ιησούς θα λέγαμε, αντιτίθεται στις τότε κοινωνικές συνθήκες και προκαλεί ενσυνείδητα τα ήθη της εποχής του δεχόμενος στα πλαίσια ενός ευρύτερου κύκλου μαθητών και γυναίκες, στις οποίες παραδοσιακά αποδίδεται συνήθως ο ρόλος αυτών που ασχολούνται αποκλειστικά με την εστία τους. Ο όρος μαθήτρια, που απαντά στην Καινή Διαθήκη μόνο μια φορά στις Πράξεις 9,36 ¹ παράλληλα με το

---

¹ «Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν ἐποίει», Πραξ. 9:36

γνωστό και ευρύτατα χρησιμοποιούμενο όρο «μαθητής», δηλώνει ακριβώς το σχηματισμό βοηθητικών τρόπων τινά κύκλων γυναικών, συνεργαζόμενων με τον Ιησού και τους Αποστόλους.

Τα τελευταία χρόνια η θέση της γυναίκας στον αρχέγονο χριστιανισμό έχει πλήρως αναθεωρηθεί. Για παράδειγμα, λίγα μόνο ονόματα γυναικών ήταν ευρέως γνωστά, όπως η Μαρία η μητέρα του Ιησού, η Μαρία η Μαγδαληνή μαθήτρια του Ιησού και πρώτη μάρτυρας της ανάστασης και οι αδερφές Μαρία και Μάρθα που του πρόσφεραν φιλοξενία στη Βηθανία. Τώρα μαθαίνουμε για περισσότερες γυναίκες που συνέβαλαν στην διαμόρφωση του χριστιανισμού κατά την πρώιμη εποχή. Αυτό που εκπλήσσει είναι ότι οι ιστορίες των γυναικών που πιστεύαμε πως τις γνωρίζαμε καλά, αλλάζουν με δραματικό τρόπο. Η σημαντικότερη απ' αυτές απαντά στο πρόσωπο της Μαρίας Μαγδαληνής. Μια γυναίκα γνωστή στο δυτικό χριστιανισμό ως αμαρτωλή και μετανοημένη.

Η Μαγδαληνή ονομαζόταν Μαριάμ και όχι Μαρία, όπως ακριβώς και το όνομα της μητέρας του Ιησού. Αυτό σημαίνει πως το όνομά της προέρχεται από τις προφήτισσες της Παλαιάς Διαθήκης (Εξ. 15,20-21) και ήταν προφανώς Ιουδαία. Στην Εγγύς Ανατολή υπήρχε η συνήθεια το όνομα να δηλώνει τον τόπο καταγωγής του ατόμου. Όπως ο προσδιορισμός του Ιησού ως Ναζωραίος, έτσι και η ονομασία Μαγδαληνή δηλώνει την καταγωγή της από τα Μάγδαλα, ένα ψαροχώρι στην νοτιοδυτική πλευρά της θάλασσας της Γαλιλαίας.²

Είναι γνωστό ότι στην Εγγύς Ανατολή η γυναίκα δίπλα στο όνομά της έφερε και αυτό του άνδρα της. Εφόσον η Μαγδαληνή φέρει ως προσδιοριστικό του ονόματός της όχι το όνομα κάποιου ανδρός αλλά του τόπου καταγωγής της υποδεικνύει ενδεχομένως ότι η Μαγδαληνή ήταν ανύπαντρη. Γενικά οι περισσότερες από τις γυναίκες οπαδούς του Ιησού πρέπει να ήταν ελεύθερες (ανύπανδρες, χήρες, διαζευγμένες, ίσως στο παρελθόν πόρνες), μόνο οι ελεύθερες γυναίκες απολάμβαναν κάποια προσωπική και οικονομική ανεξαρτησία. Εκείνες που ήταν παντρεμένες, (η Ιωάννα είναι η μόνη που ανήκει σ' αυτή την περίπτωση), αψηφούσαν τη δημόσια κατάκριση εγκαταλείποντας τους συζύγους τους και ακολουθώντας τον Ιησού. Αυτές οι ανύπανδρες γυναίκες (με εξαίρεση, φυσικά, τις νέες γυναίκες που εξακολουθούσαν να ζουν στο σπίτι της οικογένειάς τους υπό την προστασία του πατέρα τους) είχαν την ελευθερία να φύγουν από το σπίτι τους και να ταξιδέψουν με τον Ιησού, κάτι που οι περισσότερες παντρεμένες γυναίκες δεν είχαν τη δυνατότητα να κάνουν. Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι ακόμη και ένας άντρας που μοιράζεται τον ενθουσιασμό της συζύγου του για τον Ιησού θα επέτρεπε στη σύζυγό του να ταξιδέψει μακριά από το

---

² Ben Witherington, *The Gospel Code*, Intervarsity Press, 2004, σελ. 70

σπίτι με την ομάδα των μαθητών του Ιησού. Οι μητέρες ή σύζυγοι των ανδρών αποστόλων του Ιησού, θα πρέπει να αποτελούν εξαίρεση σε αυτό.³ Στο ότι ήταν ανύπαντρη η Μαγδαληνή συνηγορεί επίσης και η ευκολία με την οποία εγκατέλειψε τα Μάγδαλα μετά τη θεραπεία της, για να ακολουθήσει τον Ιησού στις περιοδείες του.

Σχετικά με την ερμηνεία του ονόματος της Μαγδαληνής, εκτός από τη γραμματολογική – κατά λέξη ερμηνεία, υπάρχει επίσης και μία μεταφορική. Ακριβώς όπως ο Ιησούς έδωσε στο Σίμωνα το ψευδώνυμο Πέτρος (πέτρα), έτσι λέγεται ότι έδωσε στην Μαρία το ψευδώνυμο « η Μαγδαληνή ». «Μιγκντάλ» στα αραμαϊκά σημαίνει πύργος, επομένως το ψευδώνυμο «Μαγδαληνή» της Μαρίας σημαίνει αυτή που «είναι ισχυρή σαν πύργος ». Λέγεται ότι η Μαγδαληνή έλαβε αυτό το όνομα λόγω της σοβαρότητας του χαρακτήρα της και της δύναμης της πίστης της.

Η Μαρία η Μαγδαληνή είναι μία ανάμεσα σε αρκετές γυναίκες με το όνομα Μαρία που συναντάμε στα τέσσερα Ευαγγέλια. Σε κανένα άλλο βιβλίο της Καινής Διαθήκης δεν υπάρχει κάποια μνεία στο πρόσωπό της. Στους Συνοπτικούς, όσες φορές μνημονεύεται μαζί με άλλες γυναίκες, το όνομά της αναφέρεται πρώτο. Αυτό βέβαια δεν είναι τυχαίο, αλλά μαρτυρεί την ιδιαίτερη θέση της Μαγδαληνής στον κύκλο των μυροφόρων και των γυναικών οι οποίες διακονούν τον Ιησού. Το γεγονός ότι στον Ιωάννη (Ιω. 19,25) αναφέρεται τρίτη δεν εξασθενεί καθόλου την παραπάνω διαπίστωση για το λόγο ότι και οι δύο γυναίκες που προτάσσονται από τον Ιωάννη είναι η μητέρα του Ιησού και η αδερφή της, η Μαρία του Κλωπά κάτι που δικαιολογεί αυτή τη θέση. Η θέση της Μαρίας Μαγδαληνής μαζί με τα παραπάνω γυναικεία πρόσωπα στο σταυρό αποδεικνύει την ιδιαίτερη θέση της στον κύκλο των μαθητριών του Ιησού την οποία επισημαίνουν και οι τρεις Συνοπτικοί προτάσσοντάς την. Από τις παραπάνω αναφορές των Συνοπτικών εύλογα συμπεραίνουμε πως δεν είναι τυχαία η θέση που δίνουν όλοι στο πρόσωπο της Μαγδαληνής. Η ιδιαίτερη προσωπικότητά της έκανε τους ευαγγελιστές να την ξεχωρίζουν και να της δίνουν την πρώτη θέση ανάμεσα στα υπόλοιπα γυναικεία πρόσωπα.

Από τότε που ήρθε στη δημοσιότητα το ευαγγέλιο της Μαρίας και η βιβλιοθήκη Nag Hammadi, οι γνώσεις μας για τη Μαρία Μαγδαληνή αυξήθηκαν πολύ. Βασιζόμενοι σ' αυτά τα κείμενα, καθώς και σε κάποια άλλα μη κανονικά κείμενα κάποιοι ερμηνευτές κατέληξαν στο συμπέρασμα πως η Μαρία Μαγδαληνή τιμήθηκε από ορισμένους χριστιανούς ως μαθήτρια, απόστολος ή ακόμα και ως ηγέτης. Αυτές οι θέσεις βρίσκονται σε έντονη αντίθεση με τον παραδοσιακό ρόλο που της

---

³ Richard Bauckham, *Gospel Women, Studies of the Named Women in the Gospels*, U.K. 2002 σελ. 17

αποδίδεται, αυτόν της μετανοημένης αμαρτωλής. Κάποιοι ερμηνευτές, θεολόγοι και λαϊκοί δουλεύουν σαν ακτιβιστές για να αποκαταστήσουν το πρόσωπο της Μαρίας Μαγδαληνής και τη σημαντική συμβολή της στον ύστερο χριστιανισμό.

Μέσα από τις σελίδες των γνωστικών κειμένων του 2^{ου} και 3^{ου} αιώνα μας δίνεται η δυνατότητα να σκιαγραφήσουμε το πορτραίτο της Μαρίας Μαγδαληνής καθώς η γνωστική σκέψη δίνει ιδιαίτερη έμφαση στο πρόσωπό της ξεδιπλώνοντας άγνωστες πτυχές του χαρακτήρα της και συμπληρώνοντας τα λιγοστά στοιχεία που μας παρέχουν τα κανονικά ευαγγέλια.

Πριν παρουσιαστούν τα κείμενα που προβάλλουν θετικά τη Μαρία Μαγδαληνή και προτάσσουν το πρόσωπό της ανάμεσα στους μαθητές θα αναφερθούμε σε δύο κείμενα των πρωτοχριστιανικών χρόνων στα οποία γίνεται μνεία της Μαγδαληνής όμως με αρνητική αυτή τη φορά χροιά, ενώ παράλληλα τονίζεται η κατωτερότητα των γυναικών έναντι των ανδρών.

Η «Διδασκαλία των Αποστόλων», χειρόγραφο που συντάχθηκε στις αρχές του 3^{ου} αι. στη Συρία, θέτει μια ιδιαίτερη μαρτυρία σχετικά με το ρόλο της Μαγδαληνής στη συζήτηση για τη θέση των γυναικών στη διακονία, τη διδασκαλία και τη λατρεία της εκκλησίας.⁴ Κύριος στόχος της Διδασκαλίας είναι από τη μία πλευρά η ενίσχυση της θέσης του επισκόπου και από την άλλη ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου των γυναικών στην κοινότητα και κυρίως αυτού των χηρών και των διακονισσών. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί την αποστολικότητα των δώδεκα ως βάση με την οποία αιτιολογεί την ανδροκρατούμενη εκκλησιαστική ηγεσία. Σ' αυτή την αντιπαράθεση σχετικά με την αυθεντία της διδασκαλίας των γυναικών και την ερμηνεία της Γραφής διαδραματίζει η Μαγδαληνή σημαντικό ρόλο. Η Μαγδαληνή κατονομάζεται μόνο ως παράδειγμα απαγόρευσης διδασκαλίας, κάτι που αιτιολογείται με το ότι ο Ιησούς επέλεξε γι' αυτό μόνο τους δώδεκα και καμία γυναίκα. Ο Ιησούς έστειλε τους δώδεκα για να διδάξουν. Παρ' όλα αυτά υπήρχαν και γυναίκες μαθήτριες όπως η Μαρία Μαγδαληνή, η Μαρία η κόρη του Ιακώβου και η άλλη Μαρία στις οποίες όμως δεν είχε αναθέσει διδασκαλία, μόνο σε περίπτωση ανάγκης έδινε εντολή ο Ιησούς να κηρύττουν μαζί με τους δώδεκα. Το κείμενο (Διδασκ. 15) αιτιολογεί την απαγόρευση της διδασκαλίας από μέρους των γυναικών εξαιτίας του διαφορετικού ρόλου των μαθητριών του Ιησού απ' αυτόν του κύκλου των δώδεκα μαθητών και επικαλείται την εικόνα της Μαρίας Μαγδαληνής στην Καινή Διαθήκη. Αναφέρει πως υπήρχαν μεν γυναίκες μαθήτριες, όμως ο ρόλος τους ήταν

---

⁴ Margaret Dunlop Gibson, *The Didascalia Apostolorum in Englisch*, London 1903

διαφορετικός απ' αυτόν των ανδρών μαθητών και επιπλέον δεν είχαν αποσταλεί από τον Ιησού όπως προκύπτει από το Ματθ. 28.16-20.⁵

Ο συγγραφέας της *Διδασκαλίας* προσπαθεί να κατοχυρώσει την ιεραρχία των διακονισσών παράλληλα με αυτήν των επισκόπων και διακόνων. Η ιεραρχία θεμελιώνεται τριαδολογικά. Ο Επίσκοπος θεωρείται ο Πατήρ, ο διάκονος παραβάλλεται με τον Ιησού και η διακόνισσα με το Άγιο Πνεύμα. Η ιεραρχία των πρεσβυτέρων απορρέει από τους Αποστόλους. Σύμφωνα με το κείμενο της *Διδασκαλίας* η Μαρία Μαγδαληνή και οι άλλες μαθήτριες του Ιησού παρουσιάζονται ως βιβλικό πρότυπο των διακονισσών, όμως δε θεωρούνται απόστολοι.

Το κείμενο τη *Διδασκαλίας*, όπως και άλλες πηγές, αντικατοπτρίζει τη διαμάχη σχετικά με το ρόλο των γυναικών στις πρωτοχριστιανικές κοινότητες. Ωστόσο και η *Διδασκαλία* επιβεβαιώνει τον ιδιαίτερο ρόλο της Μαγδαληνής ως πρότυπο των γυναικών.

Το άλλο έργο στο οποίο θα αναφερθούμε είναι οι «Εκκλησιαστικοί κανόνες των Αγίων αποστόλων»⁶ και αποτελείται από εκκλησιαστικές διδασκαλίες πάνω σε θέματα σχετικά με την ηθική και την εκκλησιαστική ιεραρχία. Στο συγκεκριμένο έργο αναφέρεται ένας διάλογος μεταξύ του Αντρέα, του Πέτρου, του Ιωάννη, του Ιακώβου, της Μάρθας και της Μαρίας Μαγδαληνής σχετικά με το αν επιτρέπεται στις γυναίκες να κατέχουν θέση στην ιεραρχία και ποια η θέση τους κατά τη θεία λειτουργία. Η συζήτηση μας δίνει πληροφορίες σχετικά με το ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών. Για παράδειγμα, στο ερώτημα, αν το μυστήριο της θείας ευχαριστίας επιτρέπεται να τελείται από γυναίκες ο Πέτρος παραπέμπει στον Ιησού, ο οποίος δεν επέτρεψε σε καμία γυναίκα να βρίσκεται μαζί με τους αποστόλους κατά την άσκηση του μυστηρίου της θείας ευχαριστίας. Και ο Ιωάννης αναφέρει ως επιχείρημα σχετικά με τη μη συμμετοχή των γυναικών κατά τη τέλεση της θείας ευχαριστίας το γεγονός ότι ο Ιησούς απαγόρευσε στις γυναίκες να παρευρίσκονται με τους αποστόλους όταν εκείνος έλεγε τα ιδρυτικά λόγια.

Σύμφωνα με τους «Εκκλησιαστικούς κανόνες των αγίων αποστόλων» ο αποκλεισμός των γυναικών από τις ιερατικές λειτουργίες θεμελιώνεται αποστολικά και τα καθήκοντά τους περιορίζονται μόνο σε ότι αφορά γυναικεία θέματα.⁷

Στο αποκορύφωμα της επιχειρηματολογίας που αποκλείει τις γυναίκες από τα ιερατικά καθήκοντα το κείμενο βάζει την ίδια τη

---

⁵ Claudia Büllsbach, *Maria Magdalena in der frühchristlichen Überlieferung*, Hamburg, 2006, σελ 287

⁶Κανόνες Εκκλησιαστικοί των Αγίων Αποστόλων 2, ΕΠΕ 2,σελ. 80

⁷ Claudia Büllsbach, *Maria Magdalena in der frühchristlichen Überlieferung*, Hamburg, 2006, σελ 292

Μαγδαληνή να δικαιολογεί τον αποκλεισμό των γυναικών λέγοντας ότι «οι αδύναμοι θα σωθούν από τους δυνατούς» (πρόκειται για ένα λόγιο που δεν γνωρίζουμε την προέλευσή του). Άλλωστε στο Α Κλημ. 6,2 γίνεται λόγος για την αδυναμία των γυναικών και στο Α Τιμ. 2,15 η σωτηρία των γυναικών εξαρτάται από την τεκνογονία. Οι γυναίκες μπορούν να σωθούν από τους άντρες, δεν ισχύει όμως το αντίθετο. Το γεγονός ότι οι ίδιες οι γυναίκες στο κείμενο αιτιολογούν τον αποκλεισμό των γυναικών αποδεικνύει τι είδους επιχειρήματα χρησιμοποιούνται ώστε να απορριφθούν οι απαιτήσεις των γυναικών.⁸

Αξίζει εδώ να αναφερθεί το παράδειγμα της Θέκλας, το οποίο φανερώνει τη διαμάχη για το κήρυγμα και τη διδασκαλία από μέρους των γυναικών. Πρωτοχριστιανικές ομάδες επικαλούνται το παράδειγμα της Θέκλας για να δικαιολογήσουν το δικαίωμα των γυναικών να βαπτίζονται και να κηρύττουν, η οποία Θέκλα στις « Πράξεις Θέκλας και Παύλου» χαρακτηρίζεται στο πλάι του Παύλου ως ιεραπόστολος και απόστολος⁹

Η παράδοση για το πρόσωπο της Μαγδαληνής, όπως αυτή διαμορφώθηκε το 2ο/3ο αι., την παρουσιάζει ως παράδειγμα γυναικείας μαθητείας και όχι γυναικείας υποταγής. Ενώ η Διδασκαλία προσπαθεί να περιορίσει τη διδασκαλία και αποστολή αποκλειστικά ως ανδρικές αρμοδιότητες, άλλες πηγές παρουσιάζουν τη Μαγδαληνή όχι μόνο να διδάσκει στους μαθητές αλλά και ως Απόστολο. Σύγχρονα της Διδασκαλίας απόκρυφα κείμενα προβάλλουν τη Μαγδαληνή ως παράδειγμα γυναικείας μαθητείας.

Πέντε από τα κείμενα της βιβλιοθήκης του Nag Hammadi αποδίδουν στη Μαρία Μαγδαληνή έναν εντυπωσιακά διακεκριμένο ρόλο, διαφορετικό από αυτόν που γνωρίζουμε από τους θρύλους και την Καινή Διαθήκη. Τα κείμενα αυτά είναι το ευαγγέλιο του Θωμά, ο Διάλογος του Σωτήρα, η πρώτη αποκάλυψη του Ιακώβου, το ευαγγέλιο του Φιλίππου και η Σοφία του Ιησού Χριστού.¹⁰

Πριν το Nag Hammadi κάποια άλλα αρχαία κείμενα που είχαν ήδη ανακαλυφθεί τον δέκατο όγδοο, τον δέκατο ένατο αλλά και στις αρχές του εικοστού αιώνα, αναφερόταν στη Μαρία Μαγδαληνή. Τα κείμενα αυτά είναι η Πίστις Σοφία, το ευαγγέλιο του Πέτρου, το ευαγγέλιο της Μαρίας, οι ψαλμοί του Ηρακλείδη, η επιστολή των Αποστόλων, η Τάξη της Αποστολικής Εκκλησίας και οι Πράξεις του Φιλίππου. Παρακάτω θα εξετάσουμε τα κείμενα από τα οποία

---

⁸ ο.π. σελ. 295

⁹ Απόκρυφα Χριστιανικά Κείμενα, Απόκρυφες Πράξεις, Επιστολές και Αποκαλύψεις, Τόμος Β', (επιμ. Ιωάννης Καραβιδόπουλος) εκδ. Π. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 2004

¹⁰ J. Schaberg, *Resurrection of Mary Magdalene, legends, apocrypha, and the Christian testament*, Continuum International Publishing Group, 2004

αντλούμε τις πιο σημαντικές πληροφορίες που μας βοηθούν να καταλήξουμε σε μια ξεκάθαρη εικόνα της Μαγδαληνής.

Το Ευαγγέλιο τη Μαρίας, το μοναδικό που φέρει το όνομα γυναίκας, γράφτηκε γύρω στον 2^ο αιώνα μ.Χ., όμως παρέμεινε εξαφανισμένο για περισσότερα από χίλια πεντακόσια χρόνια, μέχρι τη στιγμή που στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, ήρθε στο φως ένα ατελές απόσπασμα σε κοπτική μετάφραση.

Οι λιγοστές σελίδες του ευαγγελίου μας παρέχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουμε ένα είδος χριστιανισμού που παρέμεινε χαμένο για σχεδόν χίλια πεντακόσια χρόνια. Αυτή η σύντομη αφήγηση παρουσιάζει μια ριζοσπαστική ερμηνεία των διδασκαλιών του Ιησού ως ένα μονοπάτι που οδηγεί στην εσωτερική πνευματική γνώση, απορρίπτει την άποψη πως οι δοκιμασίες και ο θάνατος αποτελούν ένα μονοπάτι προς την αιώνια ζωή, διαψεύδει την εσφαλμένη θεωρία ότι η Μαρία η Μαγδαληνή ήταν εταίρα και παρουσιάζει το πιο ξεκάθαρο και πειστικό επιχείρημα που μπορεί να βρει κανείς σε κάποιο πρωτοχριστιανικό κείμενο για τη νομιμοποίηση της ηγετικής θέσης της γυναίκας.¹¹ Πιθανώς ο συντάκτης να είναι ένας από τους μαθητές της και το Ευαγγέλιο της Μαρίας να παρουσιάζει τη διδασκαλία για τον Ιησού όπως αποδόθηκε από τη Μαρία Μαγδαληνή και στη συνέχεια διαδόθηκε στον κύκλο του συντάκτη του.¹²

Το κείμενο του ευαγγελίου χωρίζεται σε τρία μέρη. Αφού οι έξι πρώτες σελίδες έχουν χαθεί, το πρώτο μέρος ξεκινά από μια σκηνή που περιγράφει μια συζήτηση ανάμεσα στον Ιησού και τους μαθητές του η οποία λαμβάνει χώρα μετά την ανάσταση. Στο δεύτερο μέρος, οι μαθητές δεν ξεκινούν χαρούμενοι για να διδάξουν το ευαγγέλιο. Αντιθέτως μεταξύ τους ξεσπούν διαμάχες. Όλοι οι μαθητές εκτός από τη Μαρία δεν κατόρθωσαν να κατανοήσουν το νόημα της διδασκαλίας του Ιησού. Φοβούνται να ακολουθήσουν την εντολή να κηρύξουν το ευαγγέλιο για να μην έχουν την ίδια φρικτή μοίρα με τον Ιησού. Η Μαρία επεμβαίνει, τους καθησυχάζει και μετά από έκκληση του Πέτρου τους αφηγείται μια άγνωστη σ' εκείνους διδασκαλία που είχε λάβει από τον Ιησού μέσω ενός οράματος. Στο τρίτο μέρος, καθώς η Μαρία τελειώνει την αφήγησή της, δύο μαθητές την αμφισβητούν. Ο Αντρέας υποστηρίζει πως η διδασκαλία της είναι παράξενη και δεν προέρχεται από τον Ιησού και ο Πέτρος αρνείται να δεχθεί πως ο Ιησούς θα πρόσφερε αυτού του είδους την ανώτερη διδασκαλία σε μια γυναίκα καθώς και ότι προτίμησε εκείνη από αυτούς. Αμφισβητεί το

---

¹¹ Karen L. King, *Ο Ιησούς και η πρώτη γυναίκα απόστολος, Το ευαγγέλιο της Μαγδαληνής*, μετάφραση Π. Τριαδά, Αθήνα 2008,σελ. 18

¹² Esther De Boer, *The Mary Magdalene, Cover-Up, The Sources Behind the Myth*, T & T Clark 2006,σελ.65.

ήθος της Μαρίας υπονοώντας πως σκοπός της ήταν να ενισχύσει τη θέση της μεταξύ των μαθητών. Ο Λεβί παρεμβαίνει και την υπερασπίζεται προτρέποντας τους μαθητές να κηρύξουν το ευαγγέλιο όπως τους προέτρεψε ο Ιησούς. Το ευαγγέλιο τελειώνει σ' αυτό το σημείο χωρίς η διαφωνία μεταξύ των μαθητών να φαίνεται να έχει επιλυθεί.¹³

Στο σημείο αυτό θα δώσουμε κάποια σχόλια για την διαμάχη αυτή μεταξύ των μαθητών, η οποία και αποτελεί ένα από τα κεντρικά σημεία του ευαγγελίου. Σύμφωνα λοιπόν με όσα ο Antti Marjanen σχολιάζει η συγκεκριμένη διαμάχη που περιγράφεται από τον συγγραφέα του Ευαγγελίου της Μαρίας μας κάνει να υποθέσουμε ότι μας παρουσιάζει μια συζήτηση στην οποία εμπλέκονται κάποιοι χριστιανοί και αυτή λαμβάνει χώρα το δεύτερο αιώνα. Η συζήτηση επικεντρώνεται γύρω από την εγκυρότητα της παράδοσης η οποία διεκδικείται από τη Μαρία Μαγδαληνή. Άλλα θέματα που εμπλέκονται είναι η νομιμότητα της πνευματικής ηγεσίας των γυναικών και ο ρόλος των μυστικών οραμάτων μετά την ανάσταση ως αξιόπιστη πηγή της αποκάλυψης. Αντί να έλθει σε άμεση θεολογική επιχειρηματολογία σχετικά με τα θέματα αυτά ο συγγραφέας παρουσιάζει τις πεποιθήσεις του μέσω των εντάσεων μεταξύ των μαθητών. Η αποκάλυψη που έλαβε η Μαρία η Μαγδαληνή με τη μορφή ενός οράματος είναι από μόνη της ένδειξη ότι το Ευαγγέλιο της Μαρίας επιβεβαιώνει τη νομιμότητα των οραμάτων μετά την ανάσταση ως πηγή έγκυρης διδασκαλίας. Είναι πράγματι πιθανό ότι η γραφή αυτή ασκεί πολεμική εναντίον των εκείνων των Χριστιανών που διεκδικούσαν τη σφραγίδα της εγκυρότητας μόνο στα λόγια του Ιησού που απομνημονεύθηκαν και μεταδίδονται μέσω των αποστόλων.

Ο τρόπος με τον οποίο η Μαρία Μαγδαληνή και ο Λεβί απεικονίζονται, από τη μία πλευρά, και ο Πέτρος και Ανδρέας, από την άλλη, καθιστά σαφές ποια είναι η άποψη του συντάκτη του Ευαγγελίου της Μαρίας σχετικά με τη θέση της Μαρίας της Μαγδαληνής ως πνευματική αυθεντία και τη νομιμότητα της πνευματικής ηγεσίας των γυναικών. Η εγκυρότητα της διδασκαλίας της Μαρίας και η προνομιακή θέση απέναντι στις κατηγορίες του Πέτρου ότι ο Σωτήρας δεν θα αποκάλυπτε μια ειδική αποκάλυψη σε μια γυναίκα, επιβεβαιώνει την εγκυρότητα της πνευματικής εξουσίας των γυναικών. Για τον συγγραφέα του Ευαγγελίου της Μαρίας, η στάση του Πέτρου και του Ανδρέα αντιπροσωπεύει εκείνους τους χριστιανούς που περιορίζουν την αυθεντική διδασκαλία μόνο σε όσα μεταδίδονται από άνδρες. Σε μια τέτοια κοινωνία και μάλιστα ανάμεσα σε

---

¹³ Karen L. King, *Ο Ιησούς και η πρώτη γυναίκα απόστολος, Το ευαγγέλιο της Μαγδαληνής*, μετάφραση Π. Τριαδά, Αθήνα 2008,σελ. 17-20

χριστιανούς, όπου οι γυναίκες περιορίζονται από κάθε ηγετικό καθήκον, το ευαγγέλιο τα Μαρίας δίνει μια άλλη προοπτική.¹⁴

Στο Κατά Φίλιππον ευαγγέλιο η Μαρία Μαγδαληνή έχει βασικό ρόλο και στάθηκε η αιτία ενός από τους πιο επίμαχους ισχυρισμούς σχετικά μ' αυτή. Όμως στο συγκεκριμένο κείμενο λείπουν κάποια σημεία που ταλανίζουν τους μελετητές.

Ο Ιησούς και η Μαρία φαίνεται πως είχαν ξεχωριστή σχέση. Ήταν η αγαπημένη σύντροφός του. Στο ευαγγέλιο, το Άγιο Πνεύμα παρουσιάζεται με δύο ονόματα (ιδιότητες), Άγιο Πνεύμα και Σοφία. Το όνομα Σοφία σημαίνει γνώση (φρόνηση) και, σύμφωνα με Ευαγγέλιο του Φιλίππου, είναι μητέρα των αγγέλων. Φαίνεται πως η σύντροφος του Κυρίου η Μαρία η Μαγδαληνή είναι ο θηλυκός άγγελός του: ίσως η Σοφία, η γνώση η ίδια, η μητέρα των αγγέλων.¹⁵

Στο ευαγγέλιο του Φιλίππου δεν υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος για να χαρακτηρίζεται η Μαρία Μαγδαληνή σύντροφος του Κυρίου. Εκτός από το Ευαγγέλιο του Φιλίππου, η Μαρία η Μαγδαληνή δεν αναφέρεται σε κανένα άλλο κείμενο με τον παραπάνω χαρακτηρισμό. Επίσης, αυτό το επίθετο δεν αποδίδεται σε κανέναν άλλο μαθητή στα σωζόμενα παλαιοχριστιανικά συγγράμματα. Δυσκολία στην ερμηνεία της λέξης προκαλεί το γεγονός ότι η ελληνική λέξη σύντροφος - (κοινωνός) μπορεί να προσλάβει ένα ευρύ φάσμα εννοιών. Κυρίως, προσδιορίζει ένα πρόσωπο δεσμευμένο με κάποιον ή κάτι. Το τι μπορεί κάποιος να μοιράζεται με τον σύντρόφό του μπορεί να πάρει πολλές μορφές, όπως μια κοινή επιχείρηση ή εμπειρία σε μια κοινή εργασία. Στην Αγία Γραφή, για παράδειγμα, η λέξη κοινωνός μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υποδηλώσει το σύζυγο στο γάμο, έναν σύντροφο στην πίστη επίσης έναν σύντροφο στη διάδοση του ευαγγελίου (Β' Κορ. 8,23)¹⁶, ή τον συνεργάτη σε μια εργασία¹⁷ (Λκ. 5,10)¹⁸.

Στο πρόσωπο της Μαγδαληνής δίνεται ιδιαίτερη έμφαση αφού ο σύντροφός της δεν είναι ένας άγγελος αλλά ο ίδιος ο Ιησούς (63) *Όσο για τη Σοφία, που ονομάζεται «στείρα», είναι μητέρα των αγγέλων. Και η σύντροφος [του Σωτήρα είναι η] Μαρία η Μαγδαληνή. [Και ο Χριστός την αγαπούσε] περισσότερο από [όλους] τους μαθητές [και*

---

¹⁴ Annti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln 1996, σελ. 122

¹⁵ Esther De Boer, *The Mary Magdalene, Cover-Up, The Sources Behind the Myth*, T & T Clark, 2006, σελ.20

¹⁶ « εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἑμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός » Β' Κορ 8,23

¹⁷ Annti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln 1996, σελ. 151

¹⁸ « ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι ». Λκ 5,10

συνήθιζε] να τη φιλά [συχνά] στο [στόμα της]. Οι υπόλοιποι [μαθητές(64) αισθάνονταν απ' αυτό δυσαρέσκεια] και [εκδήλωναν αποδοκιμασία]. Του είπαν: «γιατί την αγαπάς πιο πολύ απ' όλους μας;» Ο Σωτήρας απάντησε και του είπε: «Γιατί δεν σας αγαπώ όπως αυτήν; Όταν ένας τυφλός κι ένας που βλέπει βρίσκονται και οι δύο στο σκοτάδι δεν διαφέρουν μεταξύ τους. Όταν έρθει το φως, τότε αυτός που βλέπει, βλέπει το φως, ενώ ο τυφλός θα παραμείνει στο σκοτάδι»¹⁹. Ο καθένας, όπως ακριβώς η Μαγδαληνή, που λαμβάνει αυτό το φιλή, ελευθερώνεται από τις δυνάμεις του κακού στη γη. Σύμφωνα με άλλη ερμηνεία, η Μαρία Μαγδαληνή ταυτίζεται με την ίδια τη Σοφία και ο ρόλος της κατανοείται ως σύντροφος με τον Ιησού, δηλαδή ως μέρος του ουράνιου κόσμου του φωτός.²⁰

Η Susan Haskins βλέπει το κείμενο του Ευαγγελίου του Φιλίππου να κυμαίνεται δύο διαφορετικά επίπεδα. Στο ένα βλέπουμε το συμβολισμό της αγάπης του Χριστού για την εκκλησία στο πρόσωπο της Μαρίας της Μαγδαληνής και στο άλλο την αντιπροσώπευση μιας ιστορικής κατάστασης στην οποία συμβολίζεται το θηλυκό στοιχείο εντός της εκκλησίας. Με δεδομένο, όπως ήδη έχουμε διαπιστώσει, την προνομιακή μεταχείριση που λαμβάνει η Μαρία η Μαγδαληνή από τον Χριστό και στα δύο Ευαγγέλια, της Μαρίας και του Φιλίππου, αυτή δίνει αφορμή για τη ζηλοτυπία μεταξύ των άλλων αποστόλων, και ειδικότερα του Πέτρου.²¹ Το ευαγγέλιο του Φιλίππου παρουσιάζει μια αντιπαλότητα ανάμεσα στη Μαγδαληνή και τους άνδρες αποστόλους: οι απόστολοι ήταν δυσάρεστοι και ρωτούσαν τον Ιησού γιατί την αγαπάει πιο πολύ απ' αυτούς. Εκείνος τους απαντούσε γιατί να μην αγαπάει αυτούς όπως τη Μαγδαληνή.

Η εικόνα πως ο Ιησούς αγαπάει τη Μαρία και τη φιλάει συχνά στο στόμα φαίνεται πολύ ερωτική στο σύγχρονο αναγνώστη, όμως δεν υπονοεί κάτι σεξουαλικό, αλλά τη μετάδοση της θείας γνώσης. Το φιλή συμβολίζει την αποδοχή της θείας διδασκαλίας, την αποδοχή του Λόγου του Θεού. Είναι πιθανό η Μαγδαληνή να έμαθε πράγματα που δεν έμαθαν άλλοι μαθητές. Ίσως ο Ιησούς να είχε ιδιαίτερες συζητήσεις με τη Μαγδαληνή επειδή εκείνη καταλάβαινε καλά το μήνυμά του.

Στο ευαγγέλιο του Θωμά η Μαρία είναι μία από τους έξι μαθητές που κατονομάζονται και μία από τους πέντε οι οποίοι μιλάνε. Οι άλλοι συνομιλητές είναι ο Πέτρος, ο Ματθαίος, ο Θωμάς και η

---

¹⁹Στο ίδιο, σελ. 109

²⁰Ingrid Maisch, *Mary Magdalene, The Image of a Woman through the Centuries*, Collegeville, Minnesota 1998, σελ 22

²¹ Susan Haskins, *Myth and Metaphor*, New York 1996, σελ. 39

Σαλώμη. Στην πρόταση του Πέτρου να μην επιτραπεί στη Μαγδαληνή να ακολουθήσει τους μαθητές και τον Ιησού, γιατί ως γυναίκα δεν είναι άξια ζωής, ο Ιησούς απαντά πως θα την καθοδηγήσει ο ίδιος ώστε να την κάνει άντρα, γιατί κάθε γυναίκα που θα κάνει τον εαυτό της άντρα θα εισέλθει στη Βασιλεία των Ουρανών.

Ορισμένοι σχολιαστές υποστηρίζουν πως τα παραπάνω έρχονται σε αντίθεση με την ιδέα της έλλειψης διάκρισης του φύλου για όσους επιδιώκουν την είσοδό τους στη Βασιλεία του Θεού. Ίσως όμως ο Ιησούς να μη μιλάει υποτιμητικά για τις γυναίκες, αλλά να χρησιμοποιεί συμβολική ορολογία μιλώντας για άνοδο του γήινου και υλικού, που συμβολίζεται με το θηλυκό, στο πνευματικό, που συμβολίζεται με το αρσενικό. Επιπλέον η κοπτική λέξη δε σημαίνει απλώς «κάνω άντρα», αλλά αναδεικνύω, δοξάζω, εξυψώνω. Αν λοιπόν το λόγιο αυτό είναι αυθεντικό, τότε ο Ιησούς μοιάζει να ενθαρρύνει τις γυναίκες να αποδεσμευτούν από κάθε σύνδρομο κατωτερότητας σε σχέση με τους άνδρες και να αντιμετωπίσουν το φύλο τους ως ισότιμο με αυτούς.²² Η ένταση ανάμεσα στον Πέτρο και τη Μαγδαληνή στο Κατά Θωμά ευαγγέλιο έχει παράλληλες αναφορές στο ευαγγέλιο της Μαρίας και στο Πίστις Σοφία, όπου στη διαμάχη μεταξύ των δύο προσώπων δίνεται ιδιαίτερη έμφαση και θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε πως είναι και το κεντρικό θέμα των κειμένων.²³

Ενώ λοιπόν στο ευαγγέλιο της Μαγδαληνής οι γυναίκες και οι άντρες είναι ίσοι προσπαθώντας να ξεπεράσουν τις διαφορές του γένους τους και να γίνουν τέλειοι άνθρωποι, αυτή η προοπτική στο ευαγγέλιο του Θωμά απευθύνεται μόνο στις γυναίκες. Μ' αυτό τον τρόπο η Μαγδαληνή έχει ιδιαίτερη θέση μόνο όσον αφορά την πρόσκληση του ίδιου του Ιησού να την καθοδηγήσει ο ίδιος²⁴. Στο ευαγγέλιο του Θωμά η έννοια του όρου άνδρας έχει διαφορετικό περιεχόμενο από αυτό που έχει στην αρχαία εκκλησία, σημαίνει την επιστροφή στην πρωτόγονη κατάσταση, με την έννοια του ανδρόγυνου και όχι ανδρικού, αποβάλλοντας τη σάρκα, τη φυσική διάκριση ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα.²⁵ Συμπερασματικά θα μπορούσε να υποστηριχθεί πως το λόγιο 114 δίνει στη Μαρία τη Μαγδαληνή και

---

²² Ε. Αδάμος-Στ. Γκιργκένης, *Το Κατά Θωμάν απόκρυφο Ευαγγέλιο*, Θεσσαλονίκη 2006σελ. 539.

²³ Annti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln 1996, σελ. 39

²⁴ Ingrid Maisch, *Mary Magdalene, The Image of a Woman through the Centuries*, Collegeville, Minnesota 1998, σελ 28

²⁵ Francois Bovon, *New Testament Traditions And Apocryphal Narratives*, Translated by Jane Haapiseva- Hunter, USA 1995, σελ. 151

στις άλλες γυναίκες ισοδύναμη δυνατότητα στη σωτηρία αντιπαραβαλλόμενη με αυτή των ανδρών.²⁶

Το Πίστις Σοφία αποτελείται από μια σειρά αποκαλύψεων που κάνει ο Ιησούς στους μαθητές του. Η Μαρία Μαγδαληνή διακρίνεται ανάμεσα στους άλλους μαθητές του Ιησού, είναι εκείνη που κάνει τις περισσότερες ερωτήσεις από τους άλλους μαθητές και είναι η μόνη γυναίκα που αναφέρεται ονομαστικά ανάμεσα στις επτά που ακολουθούν το Λυτρωτή στη Γαλιλαία. Οι επτά αυτές γυναίκες βρίσκονται μαζί με τους δώδεκα μαθητές και ακούν τα λόγια του Ιησού πριν την Ανάληψή του. Ο Ιησούς θαυμάζει τη Μαρία γιατί διαπίστωσε πως είχε γίνει ένα τέλειο αγνό πνεύμα και την επαινεί αποκαλώντας την «αγνή και πνευματική»(Πίστις Σοφία 87). Αν και υπήρξε φυλακισμένη στον επίγειο κόσμο και στο σκοτάδι είχε ήδη μεταβεί σε μια νέα πραγματικότητα, στο βασίλειο του φωτός. Αυτό μαρτυρείται και από τα λόγια του Ιησού στη Μαρία «Μπράβο Μαρία ευλογημένη, εσύ θα κληρονομήσεις το Βασίλειο του Φωτός»(Πίστις Σοφία 61). Η Μαρία Μαγδαληνή βρίσκεται στην πλευρά της αγνότητας του πνεύματος και του φωτός. Αυτός είναι ο λόγος που αν και ανήκει στο γυναικείο φύλο, κατέχει υψηλή θέση στην τάξη των Γνωστικών.²⁷

Στη Σοφία Ιησού Χριστού διακρίνεται η παρουσία των δώδεκα μαθητών και επτά γυναικών. Καθένας από αυτούς με τη σειρά του υποβάλλει ερωτήσεις στον Ιησού. Η Μαρία Μαγδαληνή που στο συγκεκριμένο κείμενο ονομάζεται Μαριάμμη, δέχεται ιδιαίτερη μεταχείριση. Είναι η μόνη γυναίκα που κατονομάζεται.²⁸

Η Πρώτη Αποκάλυψη του Ιακώβου είναι εξαίρετο δείγμα «αποκαλυπτικού διαλόγου». Στην Πρώτη Αποκάλυψη του Ιακώβου αναφέρεται η Μαρία η Μαγδαληνή μαζί με άλλες τρεις γυναίκες, την Σαλώμη, την Μάρθα και την Αρσινόη. Αυτές οι τέσσερις γυναίκες πιθανώς ανήκουν στις επτά για τις οποίες ρωτά ο Ιάκωβος τον Ιησού « ποιες είναι αυτές οι γυναίκες που έγιναν μαθήτριές σου; προβλέπω ότι όλες οι γυναίκες θα σε δοξάζουν». ²⁹ Ο Antti Marjanen αναφέρει πως στην Πρώτη Αποκάλυψη του Ιακώβου (38,22-23), όπου διακρίνεται μια ασυνήθιστη ανθρώπινη ικανότητα που δίνει στους κατόχους της μια ιδιαίτερη δύναμη, η αντίληψη φαίνεται πως εξομοιώνεται με τη γνώση. Με βάση τους παραπάνω συλλογισμούς

---

²⁶ Antti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln, 1996, σελ. 48-55

²⁷ Ingrid Maisch, *Mary Magdalene, The Image of a Woman through the Centuries*, Collegeville, Minnesota 1998, σελ 23

²⁸ Francois Bovon, *New Testament Traditions And Apocryphal Narratives*, Translated by Jane Haapiseva- Hunter, USA 1995, σελ. 152

²⁹ J. Schaberg, *Resurrection of Mary Magdalene, legends, apocrypha, and the Christian testament*, Continuum International Publishing Group, 2004 σελ. 137

είναι φανερό πως η Μαρία η Μαγδαληνή και οι άλλες τρεις γυναίκες που αναφέρονται ονομαστικά θα πρέπει, εφόσον είναι κάτοχοι της παραπάνω ικανότητας, να θεωρούνται πνευματικές αυθεντίες που θα μπορούσαν να καθοδηγούν τον Ιάκωβο στο σημαντικό έργο που τους ανέθεσε ο Κύριος. Οι επτά γυναίκες σκιαγραφούνται από τον Ιάκωβο ως αδύναμα δοχεία που έχουν καταστεί δυνατά από μια αντίληψη που υπάρχει μέσα τους (38,22-23). Υπό το πρίσμα αυτό φαίνεται πιθανό, πως και οι επτά γυναίκες μαθήτριες του Κυρίου είναι πνευματικά εξοπλισμένες με ιδιαίτερο τρόπο, αλλά η Σαλώμη, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μάρθα και η Αρσινόη συστήνονται ως εξαιρετα παραδείγματα της ομάδας, γυναίκες από τις οποίες ακόμη και ο Ιάκωβος μπορεί να διδαχθεί.³⁰

Ο Διάλογος του Σωτήρα είναι ένας γνωστικός αποκαλυπτικός διάλογος μεταξύ του Κυρίου και των μαθητών του από τους οποίους ονομαστικά αναφέρονται ο Ματθαίος, ο Ιούδας και η Μαρία.

Στο Διάλογο του Σωτήρα, ένα ακόμα κείμενο της βιβλιοθήκης του Nag Hammadi, η Μαρία σκιαγραφείται ως μία από τους τρεις μαθητές που επιλέχθηκαν για να δεχθούν μια ειδική διδασκαλία από τον Ιησού. Όμως το πρόσωπο της Μαρίας είναι πιο σημαντικό από τους δύο άλλους μαθητές, Ματθαίο και Θωμά γιατί «μιλάει σαν μια γυναίκα που καταλαβαίνει τα πάντα»³¹. Στο συγκεκριμένο κείμενο η Μαρία η Μαγδαληνή δεν αντιπροσωπεύει μια ομάδα γυναικών, δεν υπάρχει καμία αναφορά σε οποιαδήποτε άλλη γυναίκα στο Διάλογο του Σωτήρα. Μαζί με τον Ιούδα και τον Ματθαίο, η Μαγδαληνή λειτουργεί ως εκπρόσωπος των αποστόλων που παρουσιάζονται ως μια ομάδα εννέα φορές. Μόνο μια φορά μνημονεύονται ως «οι δώδεκα απόστολοι» (142.24-25).³² Ο Διάλογος του Σωτήρα εκθειάζει την Μαγδαληνή όχι μόνο ως οραματίστρια, αλλά και ως την απόστολο που ξεπερνά όλους τους άλλους. Είναι η «Γυναίκα που τα γνωρίζει Όλα».³³

Τη Μαρία Μαγδαληνή την συναντάμε και στο ευαγγέλιο του Πέτρου όπου ονομάζεται «μαθήτρια του Κυρίου». Η περιγραφή θυμίζει τις διηγήσεις των κανονικών ευαγγελίων.

Η εικόνα της Μαγδαληνής, όπως απεικονίζεται στη γνωστική γραμματεία, έχει τις ρίζες της στην παράδοση, όπως ακριβώς αυτή μαρτυρείται στα κανονικά ευαγγέλια, στο γεγονός δηλαδή της πρώτης εμφάνισης του αναστημένου Ιησού στη Μαγδαληνή και στις γυναίκες

---

³⁰ Antti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln, 1996, σελ. 135-136 .

³¹ Raymond F. Collins, "Mary Magdalene", *The Anchor Bible Dictionary on CD-ROM*, Logos Library System, Version 2.1a, 1997

³² Antti Marjanen, *The Woman Jesus Loved, Mary Magdalene in the Nag Hammadi Library and Related Documents*, E.J. Brill, Leiden- New York- Köln, 1996, σελ. 78

³³ Διάλογος του Σωτήρος, 139,12-13

από τη Γαλιλαία. Πολλοί ερμηνευτές υποθέτουν πως ο ρόλος της Μαγδαληνής στα ευαγγέλια υποβαθμίζεται λόγω της επικράτησης της Πατριαρχίας στην πρώιμη Εκκλησία. Επιπλέον, ο ανταγωνισμός που προβάλλεται από τους γνωστικούς μεταξύ του Πέτρου και της Μαρίας, αντικατοπτρίζει την ένταση ανάμεσα στον ετερόδοξο χριστιανισμό και την αποστολική ορθοδοξία.

Εξετάζοντας τις αναφορές των γνωστικών κειμένων για τη Μαγδαληνή, ενισχύεται ακόμη περισσότερο η δύναμη αυτή της προσωπικότητάς της. Όπως είδαμε, στα γνωστικά κείμενα τονίζεται ιδιαίτερα η ηγετική της θέση, γεγονός που στα κανονικά κείμενα της Καινής Διαθήκης αποσιωπάται.

Το γεγονός ότι παρόλο που η Μαγδαληνή ανήκει στο γυναικείο φύλο της δίνεται προτεραιότητα μεταξύ των μαθητών δεν μένει απαρατήρητο από τους άντρες μαθητές και δεν λείπουν οι εντάσεις ιδιαίτερα μεταξύ της Μαρίας και του Πέτρου (ευαγγέλιο της Μαρίας, Κατά Θωμά ευαγγέλιο, Πίστις Σοφία).

Συνοψίζοντας όλα τα δεδομένα μέσω της εξέτασης των γνωστικών κειμένων στα οποία η Μαγδαληνή πρωταγωνιστεί, καταλήγουμε στα εξής συμπεράσματα:

Το πρόσωπο της Μαρίας Μαγδαληνής στους Γνωστικούς σκιαγραφείται ως εξής: 1) προτάσσεται ανάμεσα στους ακόλουθους του Ιησού, 2) διακρίνεται ως χαρακτήρας και μνήμη στα κείμενα μιας ανδροκεντρικής γλώσσας και πατριαρχικής ιδεολογίας, 3) μιλάει με θάρρος, 4) έχει ηγετικό ρόλο ανάμεσα στους άντρες μαθητές, 5) είναι οραματίστρια 6) εξυμνείται για την υπέρτερη κατανόησή της, 7) παρουσιάζεται ως η πιο κοντινή σύντροφος του Ιησού, 8) αντιτάσσεται με ανοιχτή σύγκρουση με έναν ή περισσότερους μαθητές, 9) την υπερασπίζεται ο Ιησούς. Αξίζει να σημειωθεί, όπως η Susan Haskins υπογραμμίζει, ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά στο πρόσωπο της Μαγδαληνής στα γνωστικά κείμενα ως αμαρτωλή ή πόρνη, κάτι που αποδεικνύει πως όλα αυτά ανήκουν σε μεταγενέστερες παραδόσεις.³⁴

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Μαρία Μαγδαληνή αποτελεί αναμφισβήτητα ένα ζωντανό παράδειγμα νομιμοποίησης της διδασκαλίας από μέρους των γυναικών, καθώς και του ρόλου που έπαιξαν οι γυναίκες στην εξάπλωση του μηνύματος του ευαγγελίου και στην λειτουργία των πρωτοχριστιανικών κοινοτήτων.

Η Μαγδαληνή ακολουθούσε τον Ιησού από την αρχή της αποστολής του και έφθασε μέχρι το σταυρό και το πάθος. Σ' όλη τη

---

³⁴ Susan Haskins, *Myth and Metaphor*, New York 1996, σελ 35

διάρκεια του επίγειου έργου του ήταν κοντά του. Όλοι οι ευαγγελιστές τονίζουν πως η Μαγδαληνή έχει κεντρική θέση στο στενό κύκλο των μαθητών του Ιησού. Η διαμάχη σχετικά με την «θηλυκή αποστολικότητα» και ο ανταγωνισμός με τον Πέτρο, καθώς και το ζήτημα της θέσης των γυναικών γενικά, έχουν συνδεθεί με το όνομά της. Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται η Μαγδαληνή και οι υπόλοιπες γυναίκες ακόλουθοι του Ιησού οδηγεί στο συμπέρασμα πως ο παραδοσιακός ρόλος των γυναικών ανατρέπεται.

Η διαμάχη ανάμεσα στον Πέτρο, τον Αντρέα και γενικά των αντρών μαθητών με την Μαγδαληνή αντικατοπτρίζει τη διαμάχη για την αυθεντία του θηλυκού γένους. Συγκεκριμένα το ευαγγέλιο της Μαρίας και το Πίστις Σοφία παρουσιάζουν τη Μαρία Μαγδαληνή ως τη γυναικεία μορφή που κατέχει την αυθεντία της διδασκαλίας και την υπερασπίζεται εκ μέρους των γυναικών. Σ' αυτή τη διαμάχη σχετικά με τη δύναμη και την επιρροή των γυναικών στον πρώιμο χριστιανισμό το πρόσωπο της Μαγδαληνής μας παρέχει ένα ισχυρό επιχείρημα σχετικά με το δικαίωμα και την αυθεντικότητα της διδασκαλίας των γυναικών.

Η Μαρία Μαγδαληνή βρίσκεται στην ίδια γραμμή με την Θέκλα, η οποία εξίσου θεωρείται παράδειγμα για το δικαίωμα των γυναικών να βαπτίζονται και το πρόσωπό της είχε ιδιαίτερη σπουδαιότητα στον κύκλο των χριστιανών γυναικών. Σε αντίθεση όμως με τη Θέκλα, η οποία δεν μνημονεύεται πουθενά στα κανονικά κείμενα της Καινής Διαθήκης, η μνεία του ονόματος της Μαγδαληνής ενέχει ιδιαίτερη βαρύτητα. Συνεπώς στον Κανόνα τον ίδιο συμπεριλαμβάνεται το όνομα μιας γυναίκας που διαψεύδει και αναιρεί την απαγόρευση της αρχαίας εκκλησίας σχετικά με τη διδασκαλία εκ μέρους των γυναικών.

Συμπερασματικά, η απήχηση του προσώπου της Μαρίας Μαγδαληνής στον πρώιμο χριστιανισμό δημιουργεί ένα μεγάλο φάσμα ερμηνειών, ενώ παράλληλα τίθεται το ζήτημα του γυναικείου φύλου και του ρόλου της γυναίκας γενικότερα.

Παραμένει ένα μεγάλο θέμα ανοιχτό: από το ένα μέρος ποια θέση αποδίδει στη γυναίκα το εκάστοτε κείμενο και από το άλλο κατά πόσο υπερβαίνονται κάποιοι παραδοσιακοί ρόλοι. Στην περίπτωση της Μαρίας Μαγδαληνής έχουμε ένα υπόδειγμα μαθήτριας που διδάσκει, ερμηνεύει, κηρύττει, παρηγορεί τους μαθητές, είναι απόστολος και υπόδειγμα πίστης.